

Zandvoort 13 en 14 september 2008: State of Art Grand Prix Classic

(tekst Jan-Bart Broertjes)

Slechts een week na Assen maakte het Delta Lloyd Private Banking NK HTGT alweer zijn opwachting op het Circuit van Zandvoort. Tijdens de kwalificatie kwamen er 37 auto's op de baan. Niek van Gils zette de TVR op de pole, op korte afstand gevolgd door Hans Hugenholtz, die deze keer de Shelby Mustang van stal had gehaald. Daarachter volgde een rijtje Porsches bestaande uit Koster, Melse, van Mil, Caresani en Kooy, dat echter onderbroken werd door de Zweed Gustavsson met zijn Ford Mustang, die met een zeer snelle 2:08,7 verrassend de vijfde tijd zette. Zijn teammaat Lars Esselius, met een Ford Falcon, bleef steken op plaats 30 met een tijd van 2:19. Pech was er voor Henk Izaks, die vier moeizame rondjes reed en voor Egbert Kolvoort. De krukas van de MGB was gebroken, einde race weekend voor Egbert.

Op zaterdagmiddag ging om tien voor vier de eerste race onder prima weersomstandigheden van start. Van Gils was als snelste weg, voor Koster, Melse en Hugenholtz. Jasper Izaks kwam al bij de start de pits in met een probleem dat echter snel opgelost was, zodat hij de achtervolging kon inzetten. In de tweede ronde ging het flink mis ter hoogte van de Slotemakerbocht. Het was onverwacht glad en Cees Vis, Karen Campagne (die de Volvo Amazon had ingeruild voor een Mustang) en Ad Vermeulen kwamen in grote problemen. Ook Jean-Christophe Marty liep een flink verbouwde achterzijde van zijn Alpine op. De veroorzaker was een slecht sluitende afdichting van het oliefilter van de Fiat Abarth van Henk Izaks, die zo zorgde voor de nodige gladdigheid op de baan, zonder dat hij hier zelf erg in had. Oliedruk had hij genoeg en bij zo'n Abarth lekt het achter de achterwielen. Voor de wedstrijdleiding was dit alles reden om de race stil te leggen en over te gaan tot een herstart, uiteraard nadat er de nodige oliebestrijding had plaatsgevonden. Na de in zulke gevallen gebruikelijke verwarring werd er besloten om van start te gaan in de volgorde zoals die was aan het einde van ronde twee, en een uitslag te maken op basis van een combinatie van de twee delen van de race.

Er stonden 32 auto's klaar voor de herstart, maar dat werd er al direct één minder toen het diff van Michiel van Duijvendijk's Healey vast sloeg. Het was nog even spannend of de baancommissarissen de auto op tijd weg zouden krijgen voordat het veld weer aan kwam stormen, maar het lukte.

Kees Kooy zorgde voor de sensatie van de dag toen hij bij het uitkomen van Bos Uit met twee wielen naast de baan kwam en op het rechte stuk een volledige 360 graden spin maakte, bijna tot stilstand kwam, keurig recht in een startvakje om daarna gewoon weer door te rijden. Hij had vermoedelijk nog wel even nodig om zijn harts slag weer tot een normaal peil te laten zakken. Van Gils hield de leiding, maar Koster en Hugenholtz zaten er kort achter en wisselden regelmatig van plek. Aan de finish was het Hugenholtz die de tweede plaats in handen had, met Koster er kort achter. Hij was in het eerste deel van de race met een iets grotere voorsprong op Hugenholtz gefinisht en pakte zodoende de tweede plaats overall. Gustavsson werd sterk vierde, voor Caresani en Melse, terwijl Joep Westerveld de Porsches van Frank van Mil en Kees Kooy wist te verschalken. De tiende plaats was voor Esper van Heesewijk, die deze keer met de Austin Healey reed. Michel Lombard reed een sterke race en rukte op van plaats 16 naar 11, vlak voor Dahlemann en Esselius.

Op zondag was Ad Vermeulen er gelukkig weer bij, net als de gele Mustang die nu bestuurd werd door Gerben Woordes. Achteraan stonden bovendien Huib Mars die het differentieel van zijn Austin Healey weer vervangen had (het heerste dit weekend!) en Rob Rappange (Mini Cooper). Zo

gingen er 35 auto's van start. Roman Caresani had een superstart, hij pakte de tweede plaats achter van Gils. De startofficials oordeelden terecht dat hij wat al te snel weg was, en zo werd hij bestraft met een drive through penalty, waardoor hij terugviel naar de negende plaats. Voor hem vervelend, maar voor de toeschouwers niet, want Roman reageerde vervolgens zijn frustratie af door de rest van de race zo dwars mogelijk door de Gerlach- en Hugenholtz bocht te vegen en dat was erg leuk om naar te kijken! Het duo Koster-Hugenholtz streed zodoende weer om de tweede plaats, waarbij de pk's de Shelby op het rechte stuk een paar keer een neuslengte voorsprong opleverden, maar de Porsche 904 toch steeds als eerste de Tarzan in ging. Gerben Woordes zorgde voor een spannend moment toen hij spinde in de Hugenholtzbocht, maar het treintje van zes dat achter hem reed wist hem netjes te ontwijken, drie links en drie rechts. Jasper Izaks had deze keer geen problemen en ging als vanouds de strijd met Ron Verzijlbergen aan. Gedurende enige ronden streden ze ook nog met Dieter Dahlemann, maar de Mini was niet helemaal gezond en de beide Fiat Abarths sloegen al snel een flink gat. Het trio Hank Melse (Porsche 911), Tomas Gustavsson (Ford Mustang) en Joep Westerveld (Marcos GT) leverde mooie strijd om de vierde plaats. Achterblijvers speelden hierbij een beslissende rol, want er was bijna sprake van een spontane Tupperware party toen Westerveld zich verslikte in het rempunt van Ad Vermeulen en de Marcos bijna achterop de Alpine reed. Dat kostte nogal wat tijd, waardoor ook Kees Kooy de Marcos voorbijging. Gustavsson werd weer vierde en Melse vijfde, voor Kooy, Westerveld, van Mil en Caresani. Jos Stevens reed een onverwacht goede race met de Lotus Elan. Eerst leverde hij strijd met Esper van Heesewijk, totdat de Healey stukging en daarna pakte hij Lars Esselius met de Falcon aan. Dat bracht hem op een prima tiende plaats.

Na dit weekend voert Jos Koster overtuigend het algemeen klassement aan, gevolgd door Ron Verzijlbergen en Dieter Dahlemann. Nog één evenement te gaan....